

30 DNÍ

MODLITEB

ZA SVĚT ISLÁMU

15. 5. - 14. 6.
2018

30 DNÍ

MODLITEB

ZA SVĚT ISLÁMU

Vítejte

Tato modlitební příručka vyšla poprvé před 25 lety. Od té doby vychází každý rok a slouží křesťanům jako povzbuzení k modlitbám za muslimy. Od té doby ovlivnilo vydávání této modlitební příručky mnoho okolností. Vývoj v oblasti komunikačních technologií zjednodušil získávání příspěvků od pracovníků z celého světa a jejich šíření ve více než 30 jazycích. Celou iniciativu můžeme účinněji propagovat na sociálních sítích a také ji prostřednictvím mobilních aplikací tajně, ale efektivně dostat k národům, k nimž je jinak omezený přístup. Začínali jsme s několika málo misionáři a církvemi, které se jim povedlo přesvědčit, aby se přidaly. Dnes se podle této příručky modlí milion křesťanů i v těch nejdlehlších místech na světě a v jazycích, o kterých jste možná nevěděli, že existují.

V posledních 25 letech také došlo k nárůstu islámského extremismu, ničivým přírodním katastrofám a vleklým válečným konfliktům v muslimských zemích všude na světě. Jak jsme psali v minulých vydáních tohoto průvodce v letech 2015 a 2016, během posledního čtvrtstoletí konvertovalo ke křesťanství více muslimů než za celé předchozí dějiny.

Modlitby změnili také vás. Každoročně dostáváme zpětnou vazbu od čtenářů, kteří lépe porozuměli muslimům, což připravilo jejich srdce k lepšímu pochopení a promyšlení nedostižné Kristovy lásky.

Tým dobrovolníků z hnutí 30 dní, kteří vytvářejí tuto příručku, zmodernizovali letošní design. Ne každý má rád změny, ale naše publikum roste, a růst proto musíme i my.

Rádi se dozvíme, co si myslíte. Napište nám své postřehy a řekněte nám, jak se 30 dní stalo součástí vašeho života v posledních 25 letech!

Děkujeme za vaše modlitby
Mezinárodní tým 30 dní

Jak rozumět symbolům víry

Jedním z cílů modlitebního hnutí 30 dnů je pomoci našim čtenářům nahlédnout do muslimské víry a kultury. Porozumění nám pomáhá modlit se, milovat a navazovat vztahy s muslimy a také být dobrým příkladem ve vlastní komunitě věřících.

Letos jsme naše přispěvatele požádali, aby se zamysleli nad symboly víry v muslimských komunitách, o kterých píší. V každé kultuře a subkultuře kdekoli na světě nás symboly obklopují. K některým z nich se sami vztahujeme, o jiných ani nevíme. Je naší radostí, že vás budeme moci seznámit s rozmanitými symboly, která pochází z celého světa a v různých muslimských společnostech nesou různý význam.

Křesťané všeobecně uznávají mnoho univerzálních symbolů jako kříž, ryba, sůl nebo světlo. Jsou to obrazy, k nimž si přiřazujeme významy. Symboly islámu bývají spíše lokálního charakteru, zatímco univerzálních symbolů je méně. Zde je několik z těch nejběžnějších:

Kaligrafie: Zobrazování živých stvoření je v islámu zapovězeno, neboť živí tvorové patří pouze Bohu. Proto má v muslimském umění důležité místo kaligrafické ztvárnění veršů z Koránu.

Zelená barva: Zelená patří k tradiční symbolice islámu. V Koránu je spojována s rájem. Zelená byla také barvou mocné arabské šíitské dynastie Fátimovců v 9. století, která ji učinila populární.

Hvězda a půlměsíc: Tento symbol reprezentoval islám už ve středověku. Své místo měl také v římské a křesťanské symbolice. V podobě emblému Osmanské říše se v 19. století stal univerzálním symbolem islámu.

Symboly nám připomínají důležité věci, vytvářejí smysluplné souvislosti a pomáhají nám pochopit víru. Využijte symboly, o kterých se dočtete v průběhu následujících 30 dní, jako inspiraci k modlitbám.

Za které části světa se modlíme?

Čísla na mapě odkazují k jednotlivým dnům letošních 30 dní modliteb.

Jak 30 dní začalo?

Vše začalo, když se skupina vedoucích z misijních organizací sešla ke společným modlitbám na jednom místě na Blízkém východě. Byli přesvědčeni, že je třeba zvýšit modlitební úsilí za svět islámu a být ještě aktivnější v prokazování Boží lásky muslimským národům. Tato modlitební příručka představuje odpověď na tuto potřebu.

Kdo píše články a vytváří tuto příručku?

Za příručkou 30 dní modliteb stojí pestrá skupina lidí z celého světa, kterou tvoří lidé, kteří mezi muslimy dlouhodobě žijí, pracují s nimi a milují je. Tito lidé se pak různými způsoby od psaní článků přes překlady až po design podílejí na vzniku této příručky.

Jak se rozhodujete, za koho se modlit?

Dostáváme návrhy z celého světa, takže náš výběr je založen na tom, co obdržíme. Každý rok vytváříme příručku, jak psát příspěvky, aby se mohl zapojit každý, kdo by rád získal druhé k modlitbám za

konkrétní téma. Kontaktujte nás v případě, že byste rádi psali pro 30 dní!

Proč nejsou všechny modlitby cílené na to, aby se muslimové stali křesťany?

Ježíš ustanovil své učedníky, aby jej na zemi reprezentovali. Jsme těmi, kteří mají sdílet zprávu o Kristu s muslimy skrze svá slova a činy. Modlit se za fyzické a emocionální potřeby druhých nám pomáhá růst v lásce k muslimům a inspiruje nás k péči o ně podobně, jako Ježíš pečoval o lidi, s kterými se setkával během své pozemské služby.

Konkrétní modlitební podněty představují spíše výchozí bod. Nechte se v modlitbách dále vést Duchem svatým.

O symbolech

Pokud chceme budovat mosty a smysluplně komunikovat s lidmi jiného vyznání, je zásadní umět rozpoznávat symboly, které jsou pro ně důležité, stejně dobře jako ty naše. Schopnost rozpoznat tyto symboly ale nestačí, jestliže nechápeme, co znamenají. Bylo by to jako slyšet rozhovor v cizí řeči a pokoušet se do něj přidat.

Kultura a náboženská víra se často vzájemně překrývají a obě jsou plné symbolů. Podle Clifforda Geertze je kultura „historicky přenášený vzorec významů vtělených do symbolů“, systém „zdeděných představ vyjádřených v symbolických formách, skrze něž lidé komunikují, zachovávají je a šíří“. (Geertz, Interpretace kultur, 1973, s. 89) Za každým symbolem se skrývá určitý význam a každý význam má jistou hodnotu. Jsou to „hodnoty, skrze které komunita rozumí sama sobě, od kterých odvozuje svůj účel.“ (Edward Farley, Hluboké symboly, 1996, s. 3)

Pokud se vám to zdá složité, vězte, že opravdu je. Náboženské víry jako křesťanství nebo islám ani lidé, kteří je následují, nejsou dvourozměrní. Není však třeba, abychom symbolům, jejich významům a hodnotám plně rozuměli dříve, než budeme v lásce komunikovat, nebo před tím, než se budeme modlit za své muslimské přátele a sousedy. Láska s sebou však nese ochotu ptát se, touhu naučit se nejen tomu, čemu ti „druzí“ věří dogmaticky, ale porozumět

také hlubším rovinám. Tento láskyplný zájem přichází díky víře v ještě hlubší základy sdílených tužeb.

Tyto sdílené touhy pomáhají pochopit, jak může muslimský symbol, jako je rituální umývání před modlitbou, znamenat více, než je na první pohled zjevné. Hlubší smysl tkví v touze očistit se a předstoupit před Alláha spravedlivý. Jakým způsobem přinášejí následovníci Ježíše jeho očistující krev coby most porozumění a zjevení?

ZA CO SE MODLIT?

Za křesťanské věřící, aby měli zjevení o klíčových symbolech, významech a hodnotách, které by mohli využít při sdílení evangelia.

Za pokání pro křesťany, kteří zbrkle odsuzují praktiky svých muslimských sousedů a nevidí je jako příležitost k šíření spásné milosti.

Za hlubší vhled se budeme modlit následujících 30 dnů.

Komorové a Shiromani: Čas na změnu vlády

ZA CO SE MODLIT?

Místní křesťané spatřují v Shiromani prorocký symbol nadcházející změny. Komorové už přetrpěli nejrůznější vládcé – sultány, piráty, otrokáře, koloniální státy. Nastal čas na změnu, čas přijmout svobodu, kterou lze najít jen v Ježíši. Prosim, modlete se za to. Modlete se speciálně za ženy, které nosí Shiromani a které jsou klíčem k otevření této matrilineární společnosti vůči evangeliu. (Lidé v anjouanské kultuře odvozují své rodové linie od ženských předků). Ostrovní rodinný život je silně poznamenán zárlivostí. Modlete se za vzájemnou důvěru a oddanost v těchto velkých rodinách, za zdravé modely rodinného života.

Národ Komoro žije na území čtyř tropických ostrovů v Indickém oceánu, západně od Madagaskaru.

Sultanát Anjouan (jeden ze čtyř ostrovů) byl založen kolem roku 1500. Tou dobou už se ale na ostrovech rozšířil islám, a to díky arabským obchodníkům, kteří zde zbohatli na obchodu s otroky a s kořením. Na konci 19. století převzali moc francouzští kolonisté a Komorové se stali nezávislými v roce 1975 po dlouhém období střídání různých diktátorů a převratů. 99% populace dnes následuje lidový islám ovlivněný africkými formami.

První sultán Anjouanu si jako svůj symbol vybral rudou vlajku. Rudá barva se považovala za znak moci a úřad krále. V té době ale hrála rozhodující roli také v oblékání žen. Nosily ji pouze ženy vysokého postavení.

Na veřejnosti musely být zahaleny rudým závojem. V průběhu dvacátého století přibyly na tyto červené textilie různé vzory a další barvy, ale rudá je stále považována za klasický symbol anjouanské kultury a nosí ji všechny ženy.

Sešitím šesti čtverců látky vznikl moderní oděv zvaný „Shiromani“. Během nošení se švy textilních čtverců přiloží k sobě a vytvoří na těle charakteristický velký kříž. Shiromani se nosí během náboženských slavností, při politických událostech, na svatby i v každodenním životě. Anjouanskou ženu mohou díky jejímu Shiromani poznat lidé kdekoliv na světě. Tento oděv je symbolem jejich kultury a ony jej nosí s hrdostí.

Národy Kavkazu

ZA CO SE MODLIT?

Strach některých lidí z hanby vede k násilí a utrpení. Modlete se za změnu v tomto kulturním postoji.

Ježíš přišel, aby nás osvobodil. Modlete se za Kavkazany, aby došli dokonalosti v lásce a zahnali tak strach (1. Janova 4,18).

Modlete se za příležitosti k seznámení s Ježíšovým učěním pro kavkazské komunity.

Tato oblast překrásných hor mezi Černým a Kaspickým mořem leží částečně na území Evropy. Přesto zde žijí skupiny muslimských obyvatel, ke kterým se evangelium prakticky nedostalo. Mluví 45 různými jazyky, z nichž některé patří k těm nejsložitějším na světě. Izolace hor napomohla uchovat některé prastaré tradice živé až dodnes, mezi nimi i krevní mstu. Místní lidé nedůvěřují cizincům a odolávají jakékoliv změně. Kulturní a politická situace extrémně komplikuje život a službu Kristu.

Pokud se zeptáte, z čeho mají Kavkazané strach, odpovídají: „Z ničeho a z nikoho!“ V upřímné chvíli ale možná zmíní tři věci. Každou z nich symbolizuje jeden kulturně velmi důležitý předmět:

Strach neohrožených

1. Strach ze ztráty cti: Kavkazská dyka je vždy při ruce k obraně vlastní či rodinné cti. Tento strach je jedním z důvodů častých konfliktů a násilí v kavkazské kultuře.
2. Strach ze zlých duchů: Kavkazané se bojí, aby je někdo neproklel, a mají strach z džinů (duchovních bytostí). Aby duchové nenašli vstup do jejich domovů, lidé věší nad vchodové dveře vzhůru nohama otočenou čajovou konvici.
3. Strach z vyloučení z *ummy* (muslimské komunity): Stejně jako jediná nit v jednom z mnoha krásných koberců, které se zde tkají, sama o sobě nic neznamená, jedinec je nepatrný v porovnání s komunitou jako celkem. Proto je zničující, když se za někým zavrou dveře *ummy*.

Muslimové na východě Arabského poloostrova

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za to, aby tak jako kadidlo našlo svou cestu k Ježíši, i zpráva o Ježíši našla svou cestu do srdcí a životů těch, kteří žijí v zemi, kde kadidlo roste.

Modlete se, aby se ze životů věřících exulantů žijících v tomto regionu linula Kristova vůně.

Modlete se za moudré muže i ženy na Arabském poloostrově, aby ve své moudrosti hledali Ježíšovu cestu.

Kdyysi dávno spatřili mudrci ve východní Arábii krásnou hvězdu zářící jasně na noční obloze a vyšli na dobrodružnou pouť, aby zjistili, kam je dovede. Na konci této pouti našli Ježíše a předali mu své vzácné dary. Jedním z nich bylo kadidlo.

Kadidlové stromy kvetou i dnes, zejména v jižních oblastech Arabského poloostrova. V centru tohoto regionu leží město, které je domovem šesti evangeliem nezasažených skupin lidí. Každá z nich má svůj specifický jazyk nebo dialekt, jedinečné zvyky a tradice a dělí se do kmenů a rodin. Každá z těchto skupin je jiná, ale některé věci mají společné – sjednocující islámskou víru, přetrvávající lásku k velbloudům a... každodenní používání kadidla.

Každý den po večerních modlitbách je město prodchnuto sladkou vůní kadidla. Rodiny je pálí v kahanech a nosí po domě. Dělají to, aby zakryly pachy horkého dne, „dezinfikovali“ dům od bakterií, a aby vydělili jakékoli démony z předešlé noci, kteří by se mohli vplížit do jejich domovů. Den co den tento místní poklad obětují jako projev potřeby očistit se, uzdravit se a být vykoupen. Mudrci z Arábie kdysi přinesli své poklady Ježíši. Dnes jim On nabízí věčné uzdravení, očistění a vykoupení, které hledají.

Dagombové v Severní Ghaně

Lék na špatné zprávy

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za Boží požehnání dagombských rodin, za dobrou úrodu a lepší přístup ke kvalitní zdravotní péči a vzdělání v mnohých venkovských komunitách.

Aby mnoho z přibližně 1,2 mil. dagombských muslimů objevilo sílu Ježíšova kříže.

Za několik málo dagombských věřících, kteří jako ochranu používají pouze víru v Kristův kříž, aby byli světlí ve svých komunitách.

Abdulai je coby hlava rodiny a starší ve vesnici v Severní Ghaně respektovaným členem své komunity. Přesto žije ve stálém strachu z těch, kteří by mohli ublížit jeho rodině skrze čarodějnictví. Jednou z forem ochrany, kterou užívá, je nangbantotim, což může být přeloženo jako „lék na špatné zprávy“. Tato praxe byla převzata z afrického tradičního náboženství, ale rozšířila se v téměř celé muslimské komunitě v Dagbonu, království Dagombanů.

Předtím než kdokoliv, kdo nepatří do rodiny, spatří novorozené dítě, smíchá se v rozbité keramické nádobě bambucké máslo se spálenými a rozemletými bylinami získanými od mocného kouzelníka. Touto směsí se namaluje kříž nad dveře pokoje a na chodidlo miminka. Trochu z tohoto léku se také vloží dítěti do úst nebo do amuletu, který bude dítě nosit. Slouží jako protijed na jakékoliv kletby seslané na dítě. Symbol kříže pak reprezentuje ochranu do všech čtyř směrů.

Abdulai nakreslil symbol kříže na všechny čtyři stěny svého pokoje jako ochranu proti poškození během silných bouří, které jsou obvyklé v období dešťů. Tento symbol ochrany může být samozřejmě namalován kamkoliv. V těchto převážně zemědělských komunitách se nangbantotim často kreslí i na kameny uprostřed hospodářských statků.

Abdulai je hrdý na to, že má nangbantotim byliny a návody na přípravu, a jednoho dne je hodlá odkázat svým dětem. Věří, že být známý jako člověk, který je vlastník, odstraší každého, kdo by mu chtěl ublížit.

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za to, aby se rybáři i další příslušníci národa Patanských Malajců stali rybáři lidí.

Modlete se za příležitosti ke zvýšení příjmů, rozvíjení tradičních obchodů a vytváření pracovních míst pro ostatní Patanské Malajce.

Modlete se za trvalý mír na dalekém jihu Thajska.

Více na webu
www.MuslimsofThailand.org

Patanští Malajci jsou muslimové malajské národnosti, kteří žijí Thajsku. Většina Patanských Malajců žije v trojmezních provinciích v jižním Thajsku. Islám přišel na Malajský poloostrov s obchodníky ve 14. a 15. století. Říká se, že oblast Patani je jednou z kolébek islámu v jihovýchodní Asii.

Většina dvoumilionového národa Patanských Malajců žije v zemědělských vesnicích, kde se věnují svému tradičnímu obchodu rybami. Jsou to zruční řemeslníci, kteří díky svému nadání vyrábějí barevné rybářské lodi zvané kolae. Ty však neslouží pouze na ozdobu, ale jsou zdrojem živobytí. Bohaté kulturní dědictví Patanců zahrnuje také produkci zářivých batikovaných látek a silat, malajské bojové umění. Místní jídlo má jedinečnou, často kořeněnou chuť a je opravdovým kulinářským dobrodružstvím.

Je známo jenom velmi málo Patanských Malajců, kteří následují Ježíše. Většinou jsou velmi chudí, obávají se rostoucích nepokojů v oblasti, kde mladí lidé zápasí s drogovými závislostmi a nezaměstnaností.

Pohled na rybáře při práci připomíná dobu, kdy na zemi žil Ježíš. Povolal několik rybářů, aby se stali jeho učedníky a následovali jej, kamkoliv půjde. Dal jim slib, že z nich učiní rybáře lidí.

Patanští Malajci

Wolofové v západní Africe

ZA CO SE MODLIT?

Vypěstovat dostatek jídla během krátkého období dešťů znamená skutečnou výzvu a moderní jídelníček Wolofů není zdravý. Modlete se za rozvoj komunitních projektů, které si kladou za cíl zlepšit zemědělské technologie a maximalizovat produkci úrody.

Velkým problémem je nedostatečná zdravotní péče a mnoho Wolofů se strachuje, co by se stalo, kdyby některý člen rodiny onemocněl. Neexistují zvláštní peníze na léky a ani zdravotnická pomoc není dostupná.

Modlete se za mír na jejich území, za jejich vztahy, za jejich srdce (Mt 11,28-29).

Domovinou národa Wolof je západní Afrika – zejména Senegal a Gambie, přímo na jih od saharské pouště. Mnoho z nich žije ve venkovské krajině v polopouštní buši. Jsou to prostí zemědělci, kteří se v období dešťů pokoušejí z jinak suché země získat proso, kukuřici a podzemní oříšky. Jsou známí svou pohostinností a smyslem pro humor – škádlením hostů se snaží všechny rozesmát a uvolnit se. Wolofové vždy nabídnou jídlo a rozdělí se, přestože většinou mají sotva dost pro sebe.

Ve wolofské tradici jsou oříšky kola, nazývané guru, symbolem vztahu a respektu. Když se muž chce oženit se wolofskou ženou, přinese oříšky kola jejímu otci a strýcům. Ořechy jsou hladké a načervenalé. Napoprvé chutnají poněkud hořce, ale obsahují kofein a jsou tedy povzbuzujícím osvěžením. Kdykoliv se někdo přistěhuje do vesnice nebo vstupí do nového pracovního vztahu, daruje oříšky kola šéfovi nebo hostiteli, aby vyjádřil úctu a dal najevo touhu po míru a jednotě.

Odhaduje se, že mezi 5 miliony Wolofů je pouze kolem 150 křesťanů. Mnozí lidé nikdy nepotkali křesťana. Většina vesnic je zcela muslimských a islám ovlivňuje všechny aspekty každodenního života. Křesťané pracující mezi Wolofy jsou si ale jisti, že kdybyste s těmito srdečnými, štedrými lidmi strávili den, zamilovali byste si je!

Čivarové* ve Střední Asii

„Pospěš si, nákladřák tu bude každou chvíli!”

Celá vesnice se sbíhá na místo, kde zastavuje obrovský nákladřák. V hornaté Střední Asii je hlavní potravinou vlastnoručně vypěstovaná pšenice. Nejsou zde obchody a k dispozici je pouze minimální infrastruktura, školy a zdravotní péče. Nákladřák, který jednou za měsíc přiváží nezbytné komodity, jako jsou čaj, sůl, olej, boty, látky a mýdlo vyměnou za ovce, je proto vždy velikou atrakcí.

Protože hranice země byly určeny náhodně, 70 000 Čivarů žije ve čtyřech různých státech. V každé z těchto zemí patří mezi nejchudší menšiny a svoje životy přizpůsobují tak, aby přežili složité podmínky vysokohorských oblastí. Míra úmrtnosti dětí a matek patří mezi nejvyšší na světě, zatímco gramotnost je jednou z nejnižších.

Dnes jde Bibi Juma ke keři, který je pokryt červenými látkovými modlitebními proužky. Před mnoha lety na tomto místě zemřel svatý muž a ona doufá, že když se tady bude modlit, Bůh vyléčí její nemocné dítě. Jako mnoho jiných Čivarů patří k ismailijské odnoži šíitského islámu. Ismailijští muslimové milují tichost a mír a velmi důležitá je pro ně pohostinnost. Kvůli strachu ze zlých duchů dodržují mnoho pověr a rituálů (jako například výše zmíněné modlitby).

V posledních letech mnoho Čivarů zakusilo, jak Bůh odpovídá na modlitby v Ježíšově jménu a někteří mu začali věřit.

ZA CO SE MODLIT?

Vyprošujte požehnání pro ty, kteří se snaží, aby čivarská komunita byla zdravější.

K zajištění vzdělávacích a dalších příležitostí na tomto odlehlem území bude potřeba tvůrčí a vytrvalé úsilí.

Za ty, kteří mezi Čivary následují Ježíše Krista, aby měli radost, sílu a odvahu.

**Jméno bylo změněno z bezpečnostních důvodů*

Káhira a arabský filmový průmysl

ZA CO SE MODLIT?

Populární zábava má velký vliv na populární kulturu. Modlete se, aby tyto seriály sloužily k propagaci pozitivních změn v egyptské společnosti.

Modlete se za mír mezi muslimskou a křesťanskou komunitou v Káhíře a za to, aby křesťané statečně milovali své muslimské sousedy.

Modlete se za muslimy a křesťany, kteří pracují v káhirském filmovém průmyslu.

Káhira, hlavní město Egypta, je domovem prudce rostoucího filmového a televizního průmyslu, kvůli čemuž získala přezdívku „Hollywood arabského světa.“ Na tuto část své kultury jsou Egypťané velmi hrdí.

V období každého Ramadánu se rodiny každý večer scházejí ke sledování některého z tuctů mosalsalát, televizních seriálů natočených v prostředí prosperujícího národního filmového průmyslu. Tak třeba loni strávili Egypťané během Ramadánu hodiny a hodiny celkem u 38 těchto mosalsalát, jejichž žánry se pohybovaly od dramát přes komedie po thrillery a horory.

V průběhu roku nelze projet po hlavní káhirské dálnici, aniž by si člověk všiml obrovské reklamní kampaně na billboardech inzerující zboží a služby všeho druhu. V době Ramadánu tyto billboardy

inzerují především tyto nedočkavě očekávané televizní seriály, které lákají rodiny, aby uklidily stůl po přerušení půstu a usadili se v očekávání večera plného zábavy.

Když se objeví takové reklamy, znamená to, že se Ramadán přiblížil. Je to symbol tohoto období, který Egypťanům připomíná, že čas naplnit své povinnosti vůči islámu je téměř tady – vydržet bez jídla a pití od rozbřesku do setmění v naději, že se přiblíží Bohu a dosáhnou odpuštění svých hříchů.

Co předznamenává začátek výjimečných svátků ve vaší kultuře? Objevují se v obchodech určitá jídla nebo nápoje? Výzdoba v nákupních centrech? Reklamy na události sezóny? Mnoho odvětví průmyslu má z propagace ná-boženských svátků užitek a současně často odvádí pozornost od jejich smyslu.

Soninkové v západní Africe

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za ty, kteří rozsévají semínka víry v soninském národě.

Modlete se za sílu a povzbuzení pro věřící rozptýlené na různých místech.

Modlete se, aby věřící měli moudrost pro život v rámci své komunity a nemuseli se bát pronásledování, nýbrž aby měli příležitost svou víru sdílet.

Před tisíci lety byli Soninkové v části západní Afriky, která je dnes známá jako Mali, Senegal a Mauritánie, dominantním národem. Jak se však rozšířili do dalších oblastí, jejich populace se decentralizovala a dnes žijí po boku mnoha dalších národnostních skupin.

Soninkové tradují mýtus o obřím hadovi jménem Bida. Bida Soninky po staletí utiskoval, ale zároveň byl ochráncem jejich království. Bida byl nakonec poražen jedním mladým Soninkem, což vedlo k zániku soninského království.

Lidé národa Soninků mají svůj vlastní jazyk, ale mnozí z nich hovoří také jedním nebo dvěma dalšími místními jazyky. Byli jedním z prvních subsaharských národů, které přijaly islám, a jsou na to hrdí.

Misijní práce mezi Soninky trvá relativně krátce. Začala na počátku 80. let. Věřících Soninků je známo jen velmi málo, přibližně 100 lidí v populaci 2,5 milionů. Věřící jsou roztroušeni na různých místech a stále ještě není možné mluvit o soninské církvi. Objevují se povzbudivé příběhy, přičemž hlavním cílem terénních pracovníků je posílit ty, kteří hledají Pravdu, a vyzbrojit ty,

kteří již následují Ježíše, aby šířili evangelium mezi členy svých rodin a přáteli.

Rozhodnutí následovat Krista může vést k utrpení a pronásledování. Jeden ze soninských věřících nám nedávno řekl: „Modlete se, abych se nedostal do situace, kdy bych se musel rozhodovat mezi věrností Kristu a svou rodinou.“

Malajci z Riau

ZA CO SE MODLIT?

Ostrov Riau jsou silně odlesněné, což způsobuje velké nebezpečí požárů a ekonomického strádání. Modlete se za moudré spravování přírodních zdrojů.

Modlete se, aby místní jazyk používalo mnoho lidí ke sdílení Ježíšova příběhu.

Modlete se za to, aby se násobil počet Ježíšových následovníků na ostrovech skrze komunitní provázanost, která je v samotných základech této krásné pohostinné kultury.

„Jsmo tak rádi, že jste přijeli na návštěvu! Pojdte s námi na svatbu našich přátel!“ Svatby a pohřby jsou ve vesnicích indonéského souostroví Riau na programu téměř každý týden. Obvykle je pozvaná celá vesnice. Život a smrt, oslava a truchlení se prolínají, stejně jako se při těchto rituálech potkávají vesničane.

Riauští Malajci je rozptýlen na 3000 sumaterských ostrovech a na samotné Sumatře. Komunita a solidarita poutá vesničany k sobě. Když poutník vstoupí do kteréhokoli domu (příčemž zavolá „Assalamu alajkum“ – pokoj tobě), to první, co uvidí, je velký obrázek Mekky na zdi.

Riauští Malajci jsou z 99 procent muslimové. Co přesně to znamená, závisí na náboženském učitelu a vesničanech z každého ostrova. Praktikování muslimských rituálů je často omezeno, ale muslimská identita prostupuje každou část kultury.

Na místním jazyce je zajímavé, že dialekt malajštiny, kterým se v provincii Riau mluví, má podle lingvistů nejjednodušší gramatiku ze všech světových jazyků. Může to být důsledek toho, že sloužil jako obchodní jazyk k dorozumění mezi různými lidmi, kteří se zde sjížděli v průběhu dějin. Svůj jazyk využívají Riauští Malajci i k tomu, aby vyjádřili příběh svého etnika v poezii, příslovích a legendách.

Některé z těchto příběhů jsou o Boží dobrotě. Pár Riauských Malajců je vypráví ostatním lidem ze své komunity a snaží se je tak přivést k Ježíši.

Zbožní Turci

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za mír v Turecku a za zachování náboženské svobody.

Velmi málo Turků z konzervativního náboženského prostředí dosud našlo Ježíše. Jednou z příčin může být nouze o biblický překlad, který by byl dobře srozumitelný lidem z náboženského prostředí. Nedávno vyšel Nový zákon „In the Language of the People“ („V jazyce národa“; www.halkdilinde.com). Modlete se, aby zasáhl cílovou skupinu.

Turecko čelí složité politické situaci uvnitř země a na regionální úrovni. Modlete se za vládní představitele, aby jednali moudře v zájmu míru a stability vlastního národa a okolních národů.

29. května 1453 byla Konstantinopol, hlavní město Byzantské říše, dobytá osmanskou armádou. Vzápětí sultán Mehmed Dobyvatel vykonal namaz (perské slovo, kterým Turci označují islámskou rituální modlitbu) ve velkolepém chrámu Hagia Sofia, který stojí chrámu uprostřed města a představoval srdce východního křesťanství. Právě proto toto datum symbolizuje v očích mnoha muslimů vítězství islámu nad křesťanstvím.

Jak toto vítězství, tak namaz významně ovlivnily tureckou identitu. Účast na pátečních modlitbách představuje pevnou součást života více než 60% tureckých mužů. Ženy se v pátek obvykle modlí doma. Mnoho Turků se modlí i během týdne. Důležitou součástí života je i dodržování půstu v Ramadánu. Dodržovány jsou také další náboženských svátky nebo obřizka synů. Ten, kdo si to může dovořit, snaží se uskutečnit alespoň jednou za život pouť do Mekky.

Nedávné politické a společenské ořesy v Turecku jasně ukazují, že praktikované náboženství a ideály osmanských dob nestačí k tomu, aby vytvořily silnou národní identitu, po které zbožní Turci touží. Náboženská svoboda je stále více v ohrožení a dál probíhá boj o moc mezi sekulárními a náboženskými vůdci. Co přinese další kapitola turecké historie?

Tunisko

Domov minaretů

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za Tunisko, aby bylo v oblasti i dále příkladem míru, svobody a prosperity.

Zdá se, že sociální tlak zabraňuje jak zbožným, tak nepraktikujícím Tunisanům ve zkoumání neislámských myšlenek. Modlete se, aby se objevil způsob, který by lidem pomohl zabývat se Kristem a začít jej následovat.

Navzdory tomu, že část kultury je ovlivněna Západem, většina Tunisanů sama sebe definuje jako arabské muslimy. Modlete se za Kristovy následovníky, kteří se snaží Ježíše následovat uprostřed kultury, k níž náležejí.

Minaret je věž umístěná vedle mešity, odkud tradičně zní volání k modlitbě. Mešity mohou mít jeden nebo více minaretů a jejich různé tvary ovlivňuje místní vkus.

Nejstarší stojící minaret na světě (možná nejstarší postavený) je ve velké mešitě v Kajruánu v Tunisku. Jeho tvar byl inspirován slavným majákem v egyptské Alexandrii. (České slovo minaret je odvozeno od arabského manára, tj. „světelná věž“.) Stal se prototypem napodobovaným v celém islámském světě.

Tunisané sice nebývají považováni za největší vynálezce, ale z této malé země s 11 miliony obyvateli pochází i mnoha dalších myšlenek, jejichž vliv trvá dodnes. Svůj původ zde má například slovo „Trojice“ (poprvé je použil Tertulián v Kartágu okolo roku 200 n. l.) nebo teologická reinterpretace islámské tradice, která vedla k právnímu i faktickému zrušení mnohoženství (průkopníkem byl Tahár Haddad okolo roku 1930).

V oblasti politiky zase Tunisané otřáslí arabským, kurdským a tureckým světem, když v roce 2011 ukázali, že diktátoři mohou být zbaveni moci bez použití násilí. Tunisko se stalo nečekaným dokladem toho, že sekulární demokracii lze na stoupencích politického islámu vybojovat zpět, aniž by muselo dojít ke státnímu převratu. (V roce 2015 získal Kvartet národního dialogu Nobelovu cenu míru za příspěvek k budování pluralitní demokracie v Tunisku po Jasmínové revoluci z roku 2011.)

V duchovní oblasti se zase několik tuniských učenců 21. století přímo podílelo na překladu Bible nebo jej veřejně podpořilo, čímž zásadně ovlivnili další národy a povzbudili muslimy, aby se zabývali Biblií.

Čečenci v Berlíně

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za mír na Kavkaze.

Modlete se za křesťany v Berlíně, aby zvěstovali Čečencům ve svém městě život. (1. Janův 1,2)

Modlete se za větší svobodu vyznání v Čečensku.

Aslan vyrostl na okraji malého čečenského města na Kavkaze. Aslan hory miloval. Jejich krása, nepřístupnost a mohutnost pro něj symbolizovaly svobodu.

Po rozpadu Sovětského svazu vyhlásilo Čečensko nezávislost na Rusku. Aslan byl tehdy příliš malý na to, aby bojoval v hrozivé válce, která následovala. Jeho rodina však přišla o domov, musela uprchnout a žít u příbuzných.

Jako Čečenec nemusel sloužit v ruské armádě, a tak se oženil mladý a otevřel si autoservis. Když jeho žena čekala druhé dítě, Aslana navštívila tajná služba, která ho chtěla najmout jako špióna. Dali mu tři dny na to, aby se přidal k čečenskému oddílu a veřejně se prohlásil za radikála. Aslan měl za to, že se jedná o past, a proto uprchl se svou rodinou do Berlína v Německu.

Z celkového počtu jednoho a půl milionu Čečenců jich asi deset tisíc žije v Berlíně. Tvoří uzavřenou komunitu, kde vládou přísná společenská pravidla, což jim získalo pověst nejoddanějších muslimů pocházejících z území bývalého Sovětského svazu. Aslan a jeho rodina našli v Berlíně útočiště. Otevřel si malou stavební firmu a navštěvuje čečenskou mešitu. Stále však touží po míru v Čečensku a po možnosti vrátit se domů do hor.

Právní omezení a hrozba násilí činí ze zakládání sborů kavkazské Čečenské republiky téměř nemožný úkol. V Berlíně mohou křesťané s Čečenci svobodně sdílet evangelium, nicméně zatím není známo, že by se tomu někdo věnoval.

Jávští Pesisir Lor v Indonésii

ZA CO SE MODLIT?

Mladí lidé z venkovských rodin, speciálně dívky, velmi potřebují příležitosti ke vzdělání.

V dotyčné oblasti je potřeba moudré a poctivé vedení, obzvláště pro pečlivou správu přírodních zdrojů, ze kterých tamní obyvatelé získávají zaopatrění. (Přísloví 27,23–24)

Je zde velmi málo příležitostí doslechnout se o Ježíši. Modlete se za indonéské věřící, aby odvážně svědčili ostatním, a za zázračné zjevení Krista v tomto národě.

V centrální oblasti ostrova Jáva v Indonésii zní volání k modlitbám pětkrát denně. Jak se volání ozývá vesnicemi, většina obyvatel ustane ve své činnosti a jde se modlit. Své modlitby opakují s tváří skloněnou směrem k Mekce. Poté vstávají a vracejí se ke svým běžným aktivitám.

Jávský národ označovaný jako Pesisir Lor čítá 36 milionů lidí. Žije na hustě osídleném území známém svými přátelskými obyvateli a šťavnatými rýžovými bochánky. Jedná se o zemědělské společenství, ve kterém hodně mužů pracuje na polích. Avšak mnoho mladých lidí se stěhuje do okolních měst, kde hledají lepší budoucnost.

I přes tento kulturní posun je pojetí rodiny a úcta ke starším nesmírně důležitá. Jávanci si cení společenství a času stráveného spolu, a žádá finanční nebo osobní obět ve prospěch člena rodiny není příliš velká. Největší katastrofa, která se člověku může přihodit, je popudit nebo zostudit vlastní rodinu. Kvůli tomu mnoho mladých lidí pokračuje v náboženských šlépějích svých rodičů nehledě na to, zda je to jejich osobní přesvědčení, či nikoliv. Pokračují v půstu, v modlitbách pětkrát za den a v dávání darů chudým, ale jejich motivace může pramenit spíše z povinnosti než z opravdové víry.

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za libyjské věřící, kteří zakouší pronásledování.

Modlete se, aby Libyjci byli schopní dosáhnout takového stavu národa, o kterém sní – národa svobodného, pokojného a prosperujícího.

Naděje je mocná – modlete se, aby ji Libyjci znovu získali, aby Libye povstala a aby byl tento národ místem, kde se opět bude moci rozléhat hlas zvonů.

Krajinu i lid v libyjském Tripolisu poznamenaly boje, které tam posledních šest let probíhají. Graffiti, polorozpadlé domy a odpadky zdůrazňují pocit beznaděje a zmaru, který roste s tím, jak se revoluční snahy svrhnout násilnického diktátora mění v chaos.

Libyjci jsou ostražití a v důsledku únavného rozkladu své země v posledních letech také velmi houževnatí a vášniví. Jejich vášeň byla tak veliká, že vynaložili své životy pro boj za svobodu; vlastně je těžké najít někoho, kdo v revoluci nikoho neztratil. Mnozí si teď ale kladou otázku, jaký to mělo smysl. Výsledek, ve který Libyjci doufali, je stále v nedohlednu, a tak jsou rozhněvanější a zoufalejší než kdy dřív. Nepřítomnost vlády a pořádku vytvořila vakuum, které se plní hluboce zbožnými muslimy.

Libyjci jsou velmi zbožní, ale často je to ze strachu z náboženských vůdců spíše než z upřímné oddanosti. Libyjci hrdě říkají, že jejich národ je ze sta procent muslimský, ale je tam několik málo následovníků Krista, kteří jsou důkazem, s jak silnou vášní Bůh usiluje o své milované.

V Tripolisu je malý sbor, který navštěvují cizinci. Nedávno jeden z místních mužů přišel s tím, že slyšel zvony, a tak vešel. Zvony na kostele však už roky nefungují a nezvoní. Je to působivá a krásná ukázka, jak k sobě Bůh Libyjce přitahuje.

Libyjští muslimové

ZA CO SE MODLIT?

Ve Švýcarsku není žádný etnický albánský kostel. Je tam několik švýcarsko-albánských věřících – modlete se za ně, aby byli ve svých komunitách jasným svědectvím.

Modlete se za hluboká přátelství mezi švýcarskými věřícími a Albánci, která budou dobrou půdou pro hluboké rozhovory o víře.

Modlete se, aby z evropského migračního mixu etnických kultur vzešlo to dobré.

Albánci ve Švýcarsku

Ve Švýcarsku žije kolo 300 000 Albánců pocházejících z Kosova a Makedonie. Mnozí z nich přišli kvůli sezónním pracím a za nimi pak často přišly i jejich rodiny. Druhá generace Albánců je už na švýcarském trhu práce dobře integrovaná. Do práce chodí také mnoho mladých žen, zatímco jim děti hlídají babičky.

Ve Švýcarsku je 60 až 70 albánských mešit, ve kterých se vyučuje a praktikuje umírněná sunnitská forma islámu. V každodenním vytíženém životě většiny Albánců hraje jen malou roli.

Většina Albánců je v úzkém kontaktu s dalšími Albánci a jsou na svůj odkaz hrdí. Často používají albánskou vlajku, která zpodobňuje dvojhlavého orla, což je odkaz na erbovní znak albánského národního hrdiny Skënderbeua (Gjergje Kastriotiho). Ten stál v čele vzpoury proti Osmanské říši v 15. století. Tento odboj byl pro albánskou nezávislost klíčový.

Přestože jsou v první generaci přistěhovaleckých rodin struktury tradiční a chráněné, děti a mladí lidé jsou konfrontováni s odlišnými kulturami ve škole a doma. To ve druhé a třetí generaci imigrantů vyvolává otázky po identitě.

Iráčtí šíité

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se, aby na volání jít k šíitským muslimům v Iráku zareagovalo více služebníků, a za irácké křesťany, kteří zůstávají v zemi, aby byli smělym svědectvím.

Modlete se, aby Iráčané žili ve své zemi ve svobodě a v míru jako křesťané.

Modlete se za místní iráckou církev, aby byla i nadále světlem v temnotě irácké pouště.

Desátého dne prvního měsíce muslimského kalendáře si šíitští muslimové připomínají smrt jedné z nejváženějších osobností, vnuka proroka Mohameda. Hosejn byl zavražděn spolu mnoha dalšími příslušníky svého kmene u iráckého města Karbalá. Šíitští muslimové každoročně vyrážejí do ulic a v upomínku na utrpení svého lidu se bičují. Kvůli této teologii, která je hluboce zakořeněna v jejich náboženské kultuře, někteří říkají, že šíitští muslimové žijí v trvalém stavu smutku.

Šíitští muslimové se modlí tvář k zemi stejně jako sunnitští muslimové, ale s čely spočívajícími na malé hliněné tabulce, které se říká „turbah“. Turbah je

uhnětená z hlíny u města Karbalá, kde byli Hosejn a jeho rodina zavražděni. Turbah, stejně jako znamení, které zanechá na čele šíitského muslima, slouží jako symbol cti a připomínky toho, co jeho předci vytrpěli.

Šíitští muslimové tvoří přes polovinu obyvatel Iráku. Mají omezený přístup ke křesťanům a k jejich poselství, protože místní křesťanská komunita se průběžně zmenšuje a v celé zemi zůstala pouze hrstka sborů. Jak by mohli iráčtí šíité slyšet o tom, kdo zlomí pouta jejich věčného utrpení, když mají tak malou možnost setkat se s křesťany? Kdo jim řekne o Kristu, který za ně trpěl, a že naděje je blízko?

Muslimové v Nepálu

ZA CO SE MODLIT?

Křesťané v Nepálu jsou obklopeni potenciálními hrozbami. Modlete se za ně, aby měli velkou odvahu, která je potřeba k tomu, aby na takovém místě mohli být světlem.

Modlete se za zákony, které by prosazovaly pokoj a umožnily Nepálcům svobodně vyznávat víru podle svojí volby.

Modlete se, aby se Boží království v Nepálu rozrůstalo.

Sabir se narodil v Nepálu do muslimské rodiny a byl oddaný svému náboženství i komunitě. Přesto cítil, že mu v životě něco chybí. Jednou Sabir požádal uznávaného muslimského učitele o ujištění: „Dojdu touto cestou do nebe?“ zeptal se. „Pokud si to Alláh bude přát,“ zněla odpověď.

To Sabira neuspokojilo, a když na střední škole potkal křesťany, upoutala ho jejich víra a jistota spasení. Sabir vložil svou důvěru v Ježíše, přivedl ke Kristu i osm dalších kamarádů a nechal se pokřtít. Brzy musel Sabir čelit místní muslimské komunitě, která byla přesvědčena, že si kvůli konverzi zaslouží trest smrti. Osm věřících bylo fyzicky napadeno, ale Sabir unikl do Káthmándú. Zde může dále studovat Bibli a tajně cestuje za dalšími křesťany do odlehlých částí Nepálu. Povzbuzuje je, aby sdíleli svou víru v „živého Boha, v jeho království a v jeho neochvějnou lásku.“

Muslimové tvoří pouze 7% nepálské populace, ale jejich počet stále roste, částečně kvůli konverzím z hinduistické většiny navzdory přísným zákonům proti náboženské proselytizaci či konverzi. V Nepálu hledají způsoby, jak už tak přísné náboženské zákony o svobodě vyznání ještě zpřísnit. Panují obavy z jejich dopadu na svobodu jednotlivce, ale také z rizika pro náboženské menšiny. Tak jako muslimská komunita může svoji identitu bránit násilím, má i majoritní hinduistická populace zákony na ochranu náboženství, které mohou být použity jako zbraň v osobních konfliktech.

ZA CO SE MODLIT?

Život se soustředí okolo mešit. Modlete se za to, aby v tomto různorodém národě mešity propagovaly snahy o pokojné soužití. Také aby nabízely moudré vedení mladým lidem, kteří by mohli být zlákáni extremismem.

Modlete se za drogově závislé a za jejich rodiny, které je milují.

Modlete se, aby Swahili Bajun měli příležitost lépe porozumět Ježíšově lásce a zareagovat na jeho poselství.

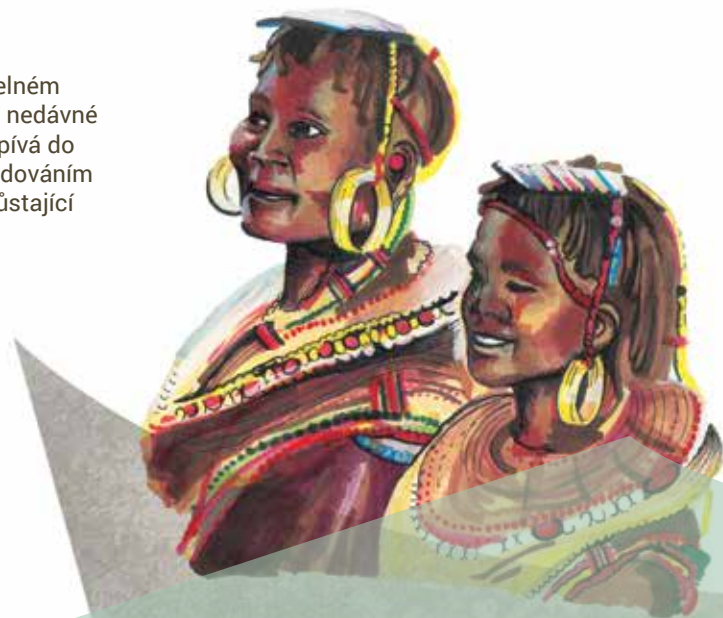
Arabští obchodníci žijící na východoafrickém pobřeží již stovky let se žení s místními dívkami. Svou muslimskou víru a způsob života tak přinesli národu označovanému jako Swahili Bajun.

Jako pobřežní národ se Swahili Bajun živilo rybařením, mnozí z nich jsou dnes obchodníci. Všechno od jejich kořeněných jídel až po rodinný život a společenské uspořádání je ovlivněno arabskou kulturou. Jsou jedním z nejbožnějších islámských kmenů ve východní Africe.

Muži jsou zodpovědní za zajištění rodin, ale místní ekonomika je závislá na nepředvídatelném turistickém ruchu, na který mají velký dopad nedávné útoky teroristických skupin. Mnoho žen přispívá do rodinného příjmu vařením, šitím nebo obchodováním z domova. Stoupá také znepokojení nad vzrůstající konzumací drog mladými muži.

Na území převažuje symbol Islámské strany Keni, spolu s bílou vlajkou s rudým měsícem a hvězdou, které vyjadřují boj mezi křesťanstvím a islámem. Lidé kmene Bajun se vyhýbají kontaktu s většinovou křesťanskou populací, která je obklopuje, a kterou mohou vnímat jako nepřátele.

Národ Swahili Bajun v Keni

Brunejští Malajci

Brunejští Malajci žijí na ostrově Borneo v jihovýchodní Asii obklopeni bornejskou částí Malajsie a Čínským mořem.

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za Malajce z Bruneje, kteří studovali v cizině. Mají možnost vidět věci v novém světle. Vztah s křesťanskými kamarády jim může ukázat nový směr.

Možná jsou zde někteří, kteří se zajímají o to, jaký Bůh je, nezávisle na tom, co předepisuje vláda. Modlete se za zázračná setkání.

Ježíš nás volá, abychom k němu přišli se svými břemeny (Matouš 11,28). Modlete se za brunejské Malajce, kteří vskrytu usilují o to, aby jej našli.

Brunej je malý bohatý stát v tropech s hojností ropy a nepočetnou populací, která čítá přibližně 250 000 lidí. Muslimským národem je nejméně od 15. století, kdy sem arabští obchodníci přinesli islám. Je vlivným šířitelem islámu v jihovýchodní Asii, a proto do Bruneje v 15. století vtrhlo Španělsko, aby zamezilo snahám obracet obyvatele Filipín na islám.

Každodennímu životu Malajců na Bruneji dominují islámské rituály. V ostatních rysech se jejich kultura podobá kultuře většinové malajské společnosti. Cení si harmonie a shody a praktikování islámu je přísně kontrolováno vládou, aby se zamezilo

odchylkám od tradičního učení. Jednou za týden probíhá ve všech mešitách stejná bohoslužba podle materiálů připravených ministerstvem náboženství. Z právního hlediska mohou být muslimští muži pokutováni za neúčast na pátečních modlitbách nebo za prohřešky vůči dalším náboženským požadavkům.

Dvě velmi zdobné mešity pojmenované po sultánech, kteří vydali povolení ke stavbě a financovali je, jsou symbolem celého národa – zámožného, avšak autoritářského. Většina obyvatel je spokojena a užívá si výhod míru a prosperity. Jaké obavy ale dlí pod klidným zevnějškem? Zaměstnanost mladé generace, společenský tlak na konformitu a skryté rodinné problémy patří k tomu, o čem se mlčí.

Romové mluvící domarsky

ZA CO SE MODLIT?

Domarové mají mnoho fyzických potřeb. Modlete se za zlepšení životních podmínek, zdravotní péči, lepší vzdělání a pracovní příležitosti.

Modlete se za více snah pomoci Domarům, aby se jim na místech, kde žijí, dařilo dobře.

Možná jste zaznamenali, že uvádíme Domary v modlitební příručce druhým rokem. Je to díky nadšeným snahám terénních pracovníků, kteří mezi nimi působí. Modlete se za tyto týmy!

Im Když bylo "Taře" 12 let, potkala jsem ji v domarském stanu. Při našem prvním setkání se mě zeptala: „Modlíš se?“ Viděla jsem, že je jednou z těch, kteří berou věci víry vážně. Zpočátku se bránila jakékoliv zmínce o kříži, ale když četla příběh o Ježíšově smrti a zmrtyvýchvstání, řekla: „Chci se stát Ježíšovou učednicí.“ Má mnoho otázek, ale dychtivě očekáváme první ovoce víry po letech modliteb a práce. To je zpráva jedné z pracovnic na Blízkém východě.

Tara je jednou ze tří milionů Domů, kteří žijí po celém Blízkém východě – v Iráku, Sýrii, Jordánsku, Libanonu, Izraeli a Palestině. Domové, kteří jsou známější jako „cikáni“, pocházejí ze severní Indie. Hovoří domarsky a místními jazyky, jako je arabština.

Po staletí byli Domarové vyloučeni ze společnosti a svoji identitu kvůli své neblahé pověsti spojené se žebřáním a krádežemi raději ukrývali. Jako chudí kočovníci měli špatný přístup ke vzdělání. Zaměstnanost je na velmi nízké úrovni, ačkoliv Domarové jsou talentovanými kováři a skvělými hudebníky. Nuzné životní podmínky jsou také příčinou častých nemocí. Mnoho cikánských kultur uznává symbol kola, který reprezentuje kočovný životní styl. Pro některé symbolizuje kolo chudoby, ve které jsou lapeni.

Domarové přijali náboženství většinové společnosti, ve které žijí, a mnoho z nich pochází z muslimského prostředí. Islám se zde mísí s folklorními prvky a pověrami. Nové skutky lásky mezi touto evangeliem z velké části nezasaženou skupinou začaly otvírat dveře evangeliu.

ZA CO SE MODLIT?

Za pokojné soužití mezi Fulby a domorodými zemědělci tak, aby mohli využívat stejné zdroje.

Za příležitosti pro mladé Fulby, aby měli bezpečnější a šťastnější budoucnost.

Za církev v Ghaně, aby projevovala lásku a slitování. Aby byla požehnáním pro Fulby, a tak jim ukazovala Kristovu lásku.

Muslimům v Ghaně, kteří se nazývají Fulbové, se všeobecně říká Fulani. Jejich populace čítá kolem 300 000 lidí, ale je to pouze odhad, protože se jedná o kočovnou, pasteveckou společnost. Často se stěhují spolu se svými stády krav, které je zásobují mlékem. Stáda jsou hlavní obživou Fulbů a kravský trus využívají jako palivo.

Obecně je životní pohled Fulbů nazýván pulaaku, což by se dalo vyjádřit jako „správné chování Fulani“. Jde o pravidla a nařízení, která přijali jako výhradně svá. Od kultivovaného Fulani se očekává, že bude trpělivý, moudrý, skromný, zdvořilý a zdrženlivý.

Svatby a jmeniny patří v těchto komunitách k nejváženějším zvykům. Děti jsou obvykle zasnoubeny dříve, než dosáhnou věku manželství. Novorozenci jsou drženi v místnosti po dobu sedmi dnů před jmeninami, které se konají osmého dne. Téhož dne je dítě obřezáno.

Těžkosti, kterým národ Fulbů v Ghaně čelí, jsou mnohé, ale klíčovou mezi nimi je trvalý spor s domorodými zemědělci ohledně užívání půdy a vodních zdrojů. To někdy vede k ničení majetku a ztrátám na životech. Mnozí z nich žijí v chudobě a slouží jako nájemní pasteveci domorodým vlastníkům dobytka. Doufají v lepší budoucnost pro své děti, aby nemusely žít sklíčující životy. Mnoho fulbských dětí nechodí do školy a některé jsou podvyživené. Mají jen malou šanci, že by se staly čímkoliv jiným než pastevcí.

Fulbové v Ghaně

Čínští muslimové touží po prostředníkovi

ZA CO SE MODLIT?

1. Timoteova 2,4–6 popisuje Krista jako prostředníka mezi Bohem a lidmi. Modlete se za čínské muslimy, aby poznali Ježíše Krista jako svého prostředníka.

Modlete se za čínské muslimy, kteří přicházejí do Gong Bei, aby zakusili zjevení Kristovy lásky k nim.

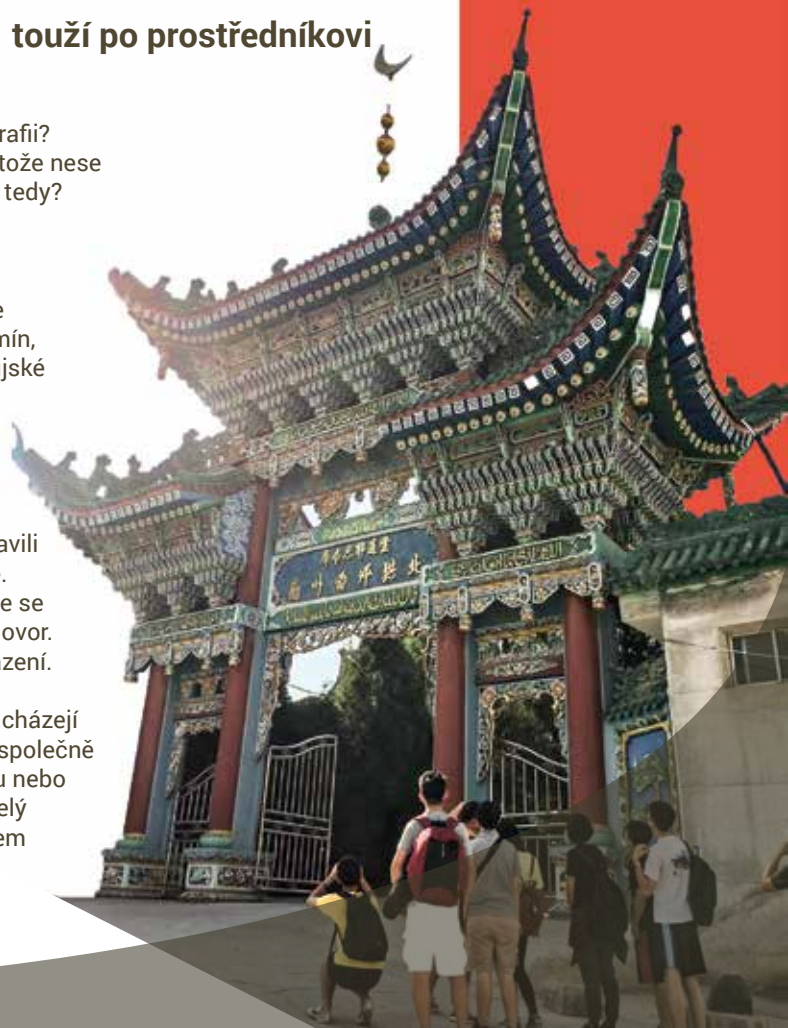
Modlete se za křesťany v Číně, aby byli odvážným a milujícím svědectvím o tom jediném, kterého následují.

Jaký druh architektury vidíte na této fotografii? Budova, částečně palác, nebo klášter? Přestože nese znak půlměsíce, není to ani mešita. Co je to tedy?

V severozápadní Číně je tento typ stavby muslimy (jako jsou Hui, Donxiang a Baoan) nazýván „Gong Bei“, zatímco v Xiangjiang je to „Ma Za“. Jedná se o arabský súfijský termín, který označuje památník postavený pro súfijské světce. Súfijsci jsou muslimští mystici.

Původní význam „Gong Bei“ je „vyklenutá budova“ nebo „kruhový klenutý pavilon“. Kdysi, když v Xingijang zemřel súfijský představitel, jeho následovníci a věřící postavili Gong Bei (svatyni) na muslimském hřbitově. Muslimové považují tento hrob za místo, kde se živí setkávají s mrtvými a vedou s nimi rozhovor. Slouží také jako komunitní centrum ke scházení.

Při zvláštních příležitostech do Gong Bei přicházejí davy lidí. Zpívají, oslavují mrtvého světce a společně jej uctívají. Přívrženci recitují verše z Koránu nebo se modlí k mrtvým. Věří také, že jejich zemřelý náboženský vůdce by mohl být prostředníkem mezi nimi a Alláhem a mohl by vystoupit jako jejich obhájce.

Vězni v Eritreji

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za svobodu vyznání v Eritreji a za to, aby občané a vláda spolupracovali na spravedlnosti pro všechny.

Za eritrejské vězně, aby s nimi bylo zacházeno lidským způsobem a milosrdně.

Za křesťany na Blízkém východě, aby pamatovali na svou povinnost navštěvovat ty, kteří jsou ve vězení, a přinášet jim útěchu.

Jeden symbol je společný pro všechny lidi, ať mluví kterýmkoli jazykem nebo žijí kdekoli: Coca-Cola! Napříč Blízkým východem nosí občas misionáři lahve s tímto dobře známým symbolem osvěžení vězňům jako malé potěšení. Chtějí jim tak dát najevo, že nejsou zapomenuti.

Mnoho vězňů v regionu je uvězněno za přestoupení imigračních pravidel. Přicházejí ze Súdánu, Etiopie a Eritreji. Opouštějí své země v naději, že najdou někde lepší místo pro život. Eritrea je maličký stát v Africkém rohu s populací okolo 5,5 milionu

obyvatel, kteří jsou téměř půl napůl muslimové a křesťané. Stav lidských práv v Eritreji je považován za jeden z nejhorších na světě. Většina z těchto vězňů utíká před krutými podmínkami ve své domovské zemi, ale bez patřičných dokumentů skončí ve vězení.

„Omer“ je eritrejský muslim, který unikl před surovou povinnou vojenskou službou ve své vlasti. Uprchl z Eritreje do Etiopie, poté do Súdánu a nakonec do Egypta, kde byl zatčen bez cestovního pasu a víza. Když byl v Etiopii, byl postřelen, což má za následek, že nemůže normálně chodit na záchod.

Věznění ilegální imigranti jako Omer nevědí, co s nimi bude dál. Mnoho z nich tak ve vězení strádá roky. Ježíš řekl v Matoušovi 25,36: „...byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ Když někde kolem uvidíte známý symbol Coca-Coly, připomeňte si: „Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi.“ (Židům 13,3) Modlete se za ně.

Berberská fibula

v Jižním Maroku

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se prosím, aby berbeři na jihu Maroka poznali Ježíše Krista tak, že to změní jejich život. Mohly by k tomu posloužit i symboly z jejich vlastní kultury!

Modlete se, aby těch několik málo, kteří Ježíše už znají a následují, byli posilováni ve víře a stali se požehnáním pro svoje rodiny.

Modlete se za více služebníků evangelia, kteří by přišli a studovali berberský jazyk a kulturu, aby mnozí dobrou zprávu slyšeli a zakusili.

Při cestách po jižním Maroku je těžké minout tento symbol - berberskou fibulu, což je antická brož používaná rozličným způsobem v každodenním berberském životě. Berbeři jsou původní obyvatelé severní Afriky. Žijí od Egypta na východě až po Maroko na západě. Berbeři z jihu Maroka, kteří mluví jazykem tašelit, jsou jednou ze tří berberských národnostních skupin v zemi.

Dnes můžete tento symbol vidět na hlavních dveřích, špercích, kobercích a na keramice. Pro některé slouží tento artefakt jako připomínka jejich berberských kořenů. Vznikl v předislámské době. Význam jeho tvaru zůstává poněkud skrytý. Přesto berbeři, kteří začali následovat Ježíše Krista, v něm vidí skrytý golgotský kříž. Je pro ně každodenním připomenutím, že i jejich lidu je k máni naděje a spása.

Na jihu Maroka žije přes šest milionů berberů a většinou se hlásí islámu. Tato malebná země přitáhne každoročně více než deset milionů turistů. Bohužel jsou často zaměňováni se zástupci křesťanství a svým vzezřením a chováním urazí mnoho místních lidí, které pak tato cizí víra ani zdaleka nepřitahuje.

Berbeři jsou hrdí na své dědictví, znají a silně se identifikují se symboly jako je fibula. Přesto jen málokterý Kristův svědek umí poukázat na hlubší význam jeho tvaru. Mohla by toto být cesta, jak ukázat na evangelium?

Noc moci

ZA CO SE MODLIT?

Během Lajla al-Qadr hledají muslimové Boha velmi soustředěně. Modlete se, aby jim Bůh sám sebe zázračně zjevoval ve viděních a snech.

Mnoho muslimů hledá tuto noc odpuštění svých hříchů. Modlete se, aby se jim zjevil Ježíš, Beránek Boží, který snímá hříchy celého světa. (Jan 1,29)

Modlete se za křesťanské pracovníky mezi muslimy, aby měli v průběhu Noci osudu příležitosti sdílet evangelium.

“Lajla al-Qadr” nebo také “Noc moci” připomíná zjevení prvních veršů Koránu muslimskému proroku Mohamedovi. Je to výjimečně významná událost. Modlitby a činy uskutečněné v tuto noc jsou považovány za hodnotnější než všechny modlitby a dobré skutky uskutečněné za tisíc měsíců.

Tato noc je také známá jako „Noc osudu“. Mnozí věří, že jejich osud pro následující rok je určen právě touto nocí. Proto je pro muslimy velmi důležité modlit se této noci za odpuštění a požehnání. Často to dělají celou tuto noc. Někteří dokonce posledních deset dnů Ramadánu zůstávají v mešitě, aby tuto chvíli nezmeškali.

Názory na to, na jaké datum připadá Lajla al-Qadr, se různí. Obecně však panuje shoda na tom, že spadá do posledních deset nocí Ramadánu, z nichž ty liché jsou pravděpodobnější. Podle názoru mnoha muslimských učenců je 27. noc nejpravděpodobnější. (Muslimský den začíná se soumrakem).

Také se má za to, že andělé stráví tuto noc neustálým putováním mezi nebem a zemí a rozdávají pokoj a požehnání věřícím, kteří se modlí.

Sylhet

Lidé se obrací ke Kristu

ZA CO SE MODLIT?

Modlete se za duchovní růst Kristových následovníků a za rozvoj nových bohoslužebných forem, které budou adekvátní sylhetské kultuře.

Modlete se za rozšíření existujících částí Písma a za projevy živého Slova. (1. Petrova 1,22–23)

Modlete se za věřící mezi Sylhety, aby zde rostla štědrá církev, kde věřící budou podporovat jeden druhého a budou tak svědectvím celé komunitě.

Většina z 11 milionů příslušníků národa Sylhetů žije v severovýchodním Bangladéši v oblasti Sylhet. Někteří z nich také žijí za hranicí v Indii a mnozí emigrovali do arabských nebo západních zemí.

V roce 2000 byli mezi 11 miliony muslimských Sylhetů pouze jeden nebo dva Kristovi následovníci. Do roku 2017 však jejich počet vzrostl na více než tisíc. Jedná se o dobře doložené hnutí, ve kterém se muslimové obracejí ke Kristu.

Stále více Sylhetů následuje Ježíše, ale je složité vybudovat zde stabilní církevní společenství. V Sylhetu je několik tradičních křesťanských sborů, které jsou ale z velké části tvořeny bývalými hinduisty, jejichž kulturní pozadí se velmi liší od toho, z něhož pocházejí bývalí muslimové. Bohoslužby v těchto sborech odpovídají tomu, co je běžné na Západě, a užívají náboženskou slovní zásobu, která odráží vliv hinduismu a je cizí věřícím z muslimského prostředí.

Překlad Nového zákona do jazyka Sylhetů byl dokončen v roce 2016. Je to opravdový milník! Ale ještě důležitější než pokračující překladatelská práce je, aby se Boží slovo dostalo do rukou a srdcí věřících.

V Sylhetu roste střední třída, ale mnozí dál zůstávají velmi chudí. Jakýkoliv kontakt s cizinou je automaticky vnímán jako zdroj peněz. Obecně je přítomna velká závist jednoho vůči druhému, což pravému obecenství brání. Duch svatý však může pomoci rozvíjet jiný přístup tak, aby lidé toužili dávat, i když jsou chudí.

Posvěcený chléb

ZA CO SE MODLIT?

Děkujte Bohu za muslimy, kteří objevují Ježíše Krista, chléb života.

Modlete se, aby více muslimů hladovělo po tom Jediném, který dává věčný život.

Proste Pána, aby dával moudrost a vhled těm, kteří pracují v terénu, když se sdílejí o tom, že sám Ježíš dává uspokojení.

Převzato z článku původně otištěného ve Frontiers USA.

“**N**ikdy se necítím sytý, pokud nesním alespoň kousek chleba,” řekl jeden muslim Jessice, pracovníci organizace Frontiers.

V životě muslimské komunity, ve které Jessica žije, hraje chléb důležitou roli. Její sousedé opatrně věší zavázané tašky starého chleba na popelnici. Nikdy chleba nevyhodí. I vyhození okoralého či plesnivého chleba by bylo hříšné plýtvání.

Hamed Ammar píše ve své knize Děťství na egyptské vesnici: „Chleba není jen pokrm, zároveň má auru svátosti, je považován za podstatu života. Arabský název pro chleba je ajš, což doslova znamená „život“. Je rouhání položit chleba na zem, a musí být vynaložena všechna snaha na posbírání spadlých drobečků, protože hrozí, že by byly pošlapány. Děti také mají nařazeno polbit chleba, pokud jim z rukou upadne na zem, a pokud jej najdou ležet na ulici, mají jej dát do

pukliny ve zdi. Jsou potrestány, když hodí chlebem v rozčilení, protože by to mohlo způsobit, že baraka (požehnání) odletí z domu.“

Jessica si všimla, že tyto tašky starého chleba si vždycky vezme někdo hladový. Ale muslimové potřebují více než jen fyzický ajš. Jessicu jedna z jejích muslimských přítelkyň nedávno požádala o zdroj, kde by se mohla dovědět více o Ježíši. Je hladová po chlebu, který dává život věčný.

„Pochopit posvátný pohled mých přátel na chleba mě ještě víc povzbuzuje říkat jim o Kristu, pravém chlebu života,” říká Jessica. „Kéž by byl jejich hlad nasycen živým chlebem, který přichází z nebe!“ (Jan 6,48–51).

O symbolech

ZA CO SE MODLIT?

Za společnou touhu křesťanů a muslimů, aby se stala dveřmi pro evangelium.

Za tvůrčí zjevení, jak mohou symboly otevírat dveře pro Ježíšovu lásku.

Za Kristovu lásku, aby se stala hlubším smyslem a hodnotou, která se odráží v našich vztazích s muslimy.

Jak uvedli na začátku této příručky, významy a hodnoty jsou hlubší než symboly a tvoří základ společných tužeb. Tyto touhy jsou viditelné na každé lidské bytosti, která je stvořena k obrazu Božímu, ačkoli je pokažená hříchem. Křesťané a muslimové sdílejí s lidmi víry (nebo nevíry) odraz těchto tužeb.

Na povrchu kultury či náboženství slouží symboly jako dveře vedoucí k hlubší úrovni významů a hodnot. Pochopit sílu symbolů je jako najít správný klíč k zamčeným dveřím. Když jsou jednou dveře odemčené, staré symboly mohou sloužit k vyjádření nových pravd, nebo mohou být pro vyjádření hlubšího smyslu a hodnot vytvořeny symboly nové.

Když rozpoznáme své společné touhy, jsme ochotnější věnovat se citlivě někomu jiného vyznání. Jaké jsou některé z těchto tužeb?

1. Mír a bezpečí. Existuje nějaký křesťan nebo muslim nebo lidská bytost obecně, která netouží po míru a bezpečí pro sebe a pro ty, které miluje? Je to základní vlastnost každé lidské bytosti. Války přitom mohou být paradoxně rozpoutány i ve jménu míru.

2. Naděje na budoucnost. Každá kultura/víra má symboly pro naději, ať už to jsou pomníky nebo mrakodrapy, mešity nebo kostely. Když kultura/víra zničí symboly naděje, může zmizet i hlubší smysl a hodnoty, které stály za nimi. Budoucnost bez naděje vyžaduje vytvoření nových symbolů naděje.

3. Správný vztah s Bohem. Závazek modlit se je silnou hodnotou v obou náboženstvích. Je to vyjádřeno různými symboly. Jak na této symbolické úrovni křesťané vyjadřují respekt vůči touze, kterou muslimové chovají vůči Alláhovi? Které symboly budují mosty v modlitbě místo toho, aby odcizovaly?

Eid al-Fitr

Modlete se za muslimy, kteří slaví konec Ramadánu

ZŮSTAŇTE V KONTAKTU

Knihy a další materiály, které vám mohou pomoci v modlitbách, najdete na pray30days.org/read

FINANČNÍ PODPORA

Iniciativu 30 dní modliteb je možné finančně podpořit. Pomůžete nám tak, aby tato příručka mohla vycházet i v příštích letech a mělo k ní přístup ještě více křesťanů po celém světě. Pokud byste rádi přispěli na fungování mezinárodního týmu 30 dní, informace naleznete na pray30days.org/donate

Tento víkend budou muslimové po celém světě slavit třídenní svátek Íd al-fitr (nebo Ejd al-fitr). Přesné datum svátku se sice odvíjí od prvního pozorování nového měsíce, nicméně je pravděpodobné, že svátek začne ve čtvrtek 14. června.

V průběhu následujících dní budou muslimové slavit konec Ramadánu. Budou navštěvovat mešity, účastnit se shromáždění a konat oslavy na závěr půstu. Většina z nich oblékne své nejlepší nové oblečení a vyrazí na návštěvu přátel a příbuzných, aby jim popřála šťastný Ejd.

V mnoha muslimských zemích je tradicí podarovat o tomto svátku chudé penězi a jídlem. Mnozí budou také rozdávat sladkosti a peníze dětem, což je důvod, proč se tomuto svátku říká také „sladký Íd“. Jedná se o radostné oslavy, které mohou připomínat oslavu Vánoc.

Pokud máte muslimské přátele, sousedy nebo spolupracovníky, nezapomeňte jim ze srdce popřát „Ejd mubarak“ (požehnaný Íd) a zeptat se, jak tento svátek slaví. Můžete je také krátce navštívit jako výraz přátelství, jak bývá o tomto svátku zvykem.

Nezapomeňte, že vaše modlitby mohou vést k proměně lidských životů. Modlitby není třeba omezovat na těchto 30 dní, ale můžeme se modlit po celý rok.

Děkujeme, že se modlíte!

facebook.com/pray30days

instagram.com/pray30days

twitter.com/pray30days

AUTOŘI FOTOGRAFIÍ

Heimo Liendl	s. 9
Frontiers	s.10
Rob Darby	s.12
Myra De Ford titulní strana	s. 15, 17, 18
YiTe LAI	s. 19
Arthur De Ford	s. 33
Ramkumar Rajendran	s. 36
Mark Fischer	zadní strana

Z SHUTTERSTOCK.COM

Aleksandra H. Kossowska	s. 22
Thomas Koch	s. 24
Anton Ivanov	s. 29

Autory dalších fotografií jsou autoři příspěvků a/nebo 30 Days of Prayer.

AUTOŘI KRESEB

Hattie Lee	s.11, 20, 23
hattiecreates@gmail.com	s. 26, 31

DALŠÍ GRAFICKÉ PRVKY

Vecteezy.com

DESIGN

Myra De Ford
myra@createthailand.com

***Děkujeme vám
za účast na
letošních
30 dnech
modliteb za
svět islámu!***

CO MOHU DĚLAT DÁL?

Muslimové budou na konci Ramadánu slavit Íd al-fitr (též vyslovováno jako Ejd al-fitr). Při této příležitosti můžete pozdravit své muslimské přátele vřelým „Ejd mubáarak“ (Požehnaný Íd) a zeptat se jich, jak svátek slaví.

Hledejte další informace o islámu. Na stránkách hnutí 30 dní najdete tipy na knihy a další zdroje.

Najděte si symbol, který by vám v průběhu roku připomínal, abyste se dále modlili za muslimy.

Sledujte 30 dní na sociálních sítích, budete dostávat novinky a další modlitební předměty v průběhu roku.

www.facebook.com/pray30days
www.twitter.com/pray30days
www.instagram.com/pray30days

Zvažte také, zda finančně nepodpořit snahu mezinárodního týmu dobrovolníků, který každoročně vytváří tuto modlitební příručku.

www.pray30days.org/donate

30 DNÍ

MODLITEB

ZA SVĚT ISLÁMU

Modlitební příručka je dostupná
ve více než 30 jazycích na
www.pray30days.org

- facebook.com/pray30days
- instagram.com/pray30days
- twitter.com/pray30days

30 Days of Prayer je světové
modlitební hnutí, které od roku
1993 vede křesťany po celém světě
k tomu, aby se s vírou, nadějí
a láskou modlili za muslimy.

Copyright © 30 Days of Prayer
International 2018